

Originali prepisov so pri šolski in politični gosposki.

Krajni šolski svet sv. Kunigunde na Pohorju,
dne 14. marca 1886.“

Gospodarske stvari.

Znamenja dobre kokoši jajčarice.

Marsikatera gospodinja redi celo tropo kokoši okoli hrama, pa vendar ji primeroma premalo jaje po svojem številu nesejo. Vzrok te nedostatkosti pa leži v tem, da ne zna dobrih jajčaric od slabih razločevati. Le dobre jajčarice bi se morale za rejo obdržati. Zato hočemo tukaj nekaj znamenj dobre jajčarice našim gospodinjam povedati, da se znajo po njih pri izbiranju dobrih jajčaric ravnati.

Prvo znamenje je greben in pa brada. Kolikor bolj temno-škrlataste rdeče barve je greben in brada o času, kedar kokoši začno nesti, toliko boljše jajčarice so kokoši. Srednje in slabe jajčarice imajobledorudeč greben in brado, ušesnice pa so umazano-belkaste in zažoltelo-roževito rdeče. Drugo znamenje je perje okoli zadnjega dela trupla. Kolikor bolj je to perje šopu podobno, ki je skoraj tako, kakor v ovet se razpuščajoča artišoka, toliko boljša jajčarica je kokoš; če je pa perje gladko in se trupla tesno drži, je to znamenje, da kokoš ni posebna jajčarica.

Ako se kokošim med pičo zadostivna množina otolčenih jajčnih lupin ali apna pomeša, tako to pomaga, da kokoši ne le rade jejo, ampak tudi da dva do trikrat toliko jaje nesejo. Dobro rejena kokoš more veliko jaje nanesti vendar pa tega ne more, če ji manjka snovi, iz katere se dela jajčna lupina, ko bi sicer njena hrana tudi prav redivna bila. Morala bi do cela prenehati jajca nesti, ko bi se le z brezapneno hrano in z vodo redila.

Sejmovi. Dne 9. maja v Arnožu. Dne 10. maja v Brežicah, v Podplatu, pri sv. Primožu, v Središču pa v Trbovljah. Dne 12. maja na Planini in v Slov. Gradcu. Dne 13. maja v Gradcu.

Dopisi.

Iz Maribora. (Majnikova veselica v dijaškem semenišču.) Na belo nedeljo smo v semenišču kaj veseli večer imeli. Predstojništvo semeniško je razposlalo načrt majnikove veselice, pri kateri so se menjale pesni in govori in glediščina igra. Okoli pete ure popoldne so počastili milostljivi knez in škof semenišče s svojim prihodom in kmalu se je zbralo okoli prevzvišenega gospoda lepo število

odličnih gostov. Zapazili smo več preč. gg. stolnih korarjev, častnega korarja, St. Peterškega, profesorje bogoslovja, ravnatelja c. kr. gimnazije in prof. verozakona na viši gimnaziji, nekoliko drugih duhovnih gospodov in večino bogoslovskega semenišča.

Pesni so nas vrlo zanimale; vendar so nam bolj dopadale pesni mešanega kora, kakor pa moški čveterospevi, temu pa se ni čuditi, — so pač še mlada grla. Odlično je prednašal sedmošolec J. O. Gregorčičevo pesen „Oljki“. Pesen pa je res sama na sebi tako izborna, da bi Gregorčič imel častno mesto med pesniki, če bi bil edino le to pesen stvaril.

Glediščna igra „lakomnosti krivda in poravnava“ je sploh sama ob sebi dobra igra. Gledišče naj bi človeka likalo in njegovo srce blažilo: take vrste igra je gotovo imenovana igra. In kako lepo so jo mladi dijaki igrali; bilo jih je veselje gledati in poslušati. Pred vsemi pa se nam je prikupil, kakor hitro je stopil na oder skopuh — šestošolec J. St. — Kar ga je od nog do glave — vse ga je bilo polno skopuha. Tako je bil lakomen, da se svoje lastne matere ni usmilil, ampak reva je prav gladu morala umreti. Njena smrt skopuhu srce zgane. Od zdaj se ne posti več iz lakomnosti, ampak pokori se za svoj greh, in prihranjeni denar obrača v prid revežem. Ko umira, sporoči vse svoje premoženje sirotišču. Tudi skopuhov strežnik šestošolec J. J. je bil prav na svojem mestu. Mil. knez in škof so izurjenost dijakov pohvalili in se preč. predstojništvu zahvalili za veseli večer, katerega jim je pripravilo. Ob enem so dijaško semenišče povabili prilično majnikovega izleta na svoj grad Windenau. Tudi mi smo preč. predstojništvu semeniškemu hvaležni za zabavo. B.

Iz Ivanjec pri Negovi. (Krivo dolženje.) Vsem častitim bralcem nam zelo priljubljenega „Slov. Gosp.“ bode znan dopis: „Iz Negove“, cerkvena priloga štev. 16. t. 1. Zelo nerad mešam že skoraj pozabljeno stvar iz nova. Ali ker so me mnogi obdolžili, da sem jaz pisatelj onega članka, in mi za to celo s tepenjem žugali, sem prisiljen, prositi slavno uredništvo, naj ono blagovoli odgovoriti, ali sem jaz res pisatelj dopisa iz Negove štev. 16. ali ne? — (Niste. Ured.) Vas pa vse, kateri ste me tega obdolžili, uprašam, kako vam je bilo mogoče to storiti, ker veste, kakošnje posledke ima tak sum pri nas?! Sem že enkrat sam jih okusil. Ali sem morebiti koga kedaj osebno razžalil? Ali iz česa sklepate, da sem jaz ravno ta pisatelj? Morebiti, ker sem že enkrat kaj tacega pisal? To vas pa zelo moti in ste celo pozabili, da ide lisica samo enkrat na led. In poleg tega je dopis od Negove in ne iz Ivanjec, moje domovinske vasi. Sedaj, mislim, boste